

RELIQUIARI DEL SANT DUBTE D'IVORRA

El reliquiari del Sant Dubte constitueix el record més evident del fet miraculós que s'esdevingué l'any 1010 a la primitiva església de Santa Maria d'Ivorra, on el rector Bernat Oliver, en dubtar de la presència de Crist en l'eucaristia, va veure com el vi del calze es transformava en sang i sobreeixia fins a tacar els corporals de l'altar. El cas arribà fins a Roma de la mà de Sant Ermengol, bisbe d'Urgell, i el Papa Sergi IV va emetre una butlla ratificant l'autenticitat del miracle.

Quatre-cents anys més tard, en 1426, la troballa de les relíquies sota l'altar de l'església parroquial de Sant

Cugat, va impulsar la construcció d'aquest magnífic reliquiari d'argent, per al finançament del qual el Bisbe d'Urgell va organitzar una col·lecta per totes les parròquies del bisbat, gràcies a la qual es va donar a conèixer el prodigi del Sant Dubte i va convertir Ivorra en un centre de pelegrinatges.

Es tracta d'una notabilíssima peça d'orfebreria gòtica, excepcional pel nombre de relíquies que ostenta, i que van ser un regal del Papa de Roma a canvi d'una part dels corporals tacats de sang. El reliquiari està dividit en forma de graella amb 14 registres o caselles amb les més variades relíquies,

des d'un fragment dels corporals tacats de sang, ocupant el lloc central en el reliquiari, fins a un cabell de la Mare de Déu, una Santa Espina, un pèl de la barba de Sant Pere Apòstol o un os del dit de Sant Andreu.

A Ivorra, el prodigi del Sant Dubte propicià el naixement d'una confraria en honor a Santa Maria, constituint un dels exemples més primerencs d'aquest tipus d'organització i un veritable element de cohesió entre la població, fins i tot en èpoques d'inseguretat. El del Sant Dubte també constitueix el més primerenc dels miracles eucarístics que es documenten, de manera

que els corporals tacats de sang serien més antics que els famosos i venerats corporals de Daroca,

a l'Aragó. Així doncs, la verificació del miracle del Sant Dubte també pretenia contrarrestar algunes de les "heretgies" d'aquell temps, com l'adopcionisme del bisbe Fèlix d'Urgell, que posava en dubte la presència de Crist en el fet eucarístic i que finalment, al segle XIII, va propiciar la promoció per part de l'església de la festa i el culte al "Corpus Christi", que ha esdevingut una de les celebracions més espectaculars de l'any litúrgic.

Detall de la reliquia de la sang

Altar del reliquiari en 1933